

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **R. V.**
bytem S. 3778/12, H.

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31.10.2016, č.j. MV-89466-4/SO-2016,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 31.10.2016, č.j. MV-89466-4/SO-2016, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 6.5.2016, č.j. OAM-352-10/ZR-2016, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 31.10.2016, č.j. MV-89466-4/SO-2016, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí

Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 6.5.2016, č.j. OAM-352-10/ZR-2016, jímž byl žalobci podle § 87d odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušen přechodný pobyt na území z toho důvodu, že se žalobce stal neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi České republiky, a jímž dále byla žalobci podle § 87d odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Žalobce se podanou žalobou domáhá i zrušení uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá nezákonnost správních rozhodnutí obou stupňů. Žalobce uvádí, že není zátěží systému pomoci v hmotné nouzi; pokud takovou zátěží byl, tak se ve srovnání s dobou, po kterou jí jako osoba nepobírající žádné dávky nebyl, jednalo o dobu výrazně kratší a pro rozhodnutí o zrušení žalobcova přechodného pobytu nevýznamnou. Nebyla tedy splněna zákonná podmínka pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Podle sdělení Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Brně, kontaktního pracoviště Hodonín, ze dne 25.1.2016, č.j. UPCR-HO-2016/3698-00150422, měl žalobce neodůvodněně zatěžovat systém dávek pomoci v hmotné nouzi již v okamžiku, kdy žalobcova manželka podala přihlášku do tohoto systému a kdy se žalobcova rodina, včetně žalobce jako společně posuzované osoby, v tomto systému ještě nenacházela, a jediným řešením podle správních orgánů, které správní orgány žalobci poradily, byl kupř. rozvod manželství. Tím by žalobce, coby cizí státní příslušník, který se však narodil v Hodoníně, a převážně celý život zde pobývá, nebyl společně posuzovanou osobou. Žalobce zátěží systému dávek pomoci v hmotné nouzi nikdy být nechtěl a v rámci zachování povolení k přechodnému pobytu se žalobce a jeho manželka dávky pomoci v hmotné nouzi vzdali. Přestože tedy žalobcova rodina dávky pomoci v hmotné nouzi nepobírá, oprávnění k přechodnému pobytu bylo žalobci zrušeno. Žalovaná se s těmito argumenty uváděnými již ve správním řízení dostatečným způsobem nevypořádala.
3. Žalovaná se podle žalobce dále dostatečně nevypořádala s argumenty týkajícími se nepřiměřenosti rozhodnutí z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce jako občana Evropské unie; kamkoli se žalobce dostaví, je po něm požadováno povolení k přechodnému pobytu, a pokud by povolení pozbyl, veškerá komunikace by se odehrávala přes slovenské úřady.
4. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil. Na svém stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou a věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
6. Taktéž žalovaná setrvala na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“, ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumával v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
9. Žalobci byl s odkazem na § 87d odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců zrušen přechodný pobyt na území České republiky.
10. Podle § 87d odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra zruší přechodný pobyt na území občanu Evropské unie, jestliže se stal neodůvodnitelnou zátěží systému dávek pro osoby se zdravotním postižením nebo systému pomoci v hmotné nouzi České republiky; podmínkou pro vydání rozhodnutí o zrušení přechodného pobytu na území je, že takové rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života občana Evropské unie.
11. Žalobci byl dne 17.3.2014 povolen přechodný pobyt na území České republiky s platností na dobu neurčitou a bylo mu vydáno potvrzení o přechodném pobytu. Pokud jde o hodnocení, zda se žalobce stal neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi, prvostupňový orgán vycházel ze sdělení úřadu práce ze dne 25.1.2016, č.j. UPCR-HO-2016/3698-00150422, podle něhož se žalobce stal ve smyslu § 16 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen „zákon č. 111/2006 Sb.“), neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi.
12. Z uvedeného sdělení úřadu práce plyne, že manželka žalobce požádala dne 10.11.2015 o dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí. Úřad práce prošetřil její situaci a zjistil, že se jedná o občanku České republiky, která zde má trvalý pobyt a pro nárok na dávky pomoci v hmotné nouzi je v souladu s § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu (dále jen „zákon č. 110/2006 Sb.“), společně posuzována se svými nezletilými dětmi a se žalobcem - manželem (manželství bylo uzavřeno dne 22.2.2014), který je občanem Slovenské republiky. Ze sdělení úřadu práce dále vyplývá, že žalobce byl od 10.1.2014 do 8.7.2015 osobou samostatně výdělečně činnou na území Slovenské republiky, od 9.7.2015 do 12.11.2015 nevykonával žádnou výdělečnou činnost, od 13.11.2015 do 13.12.2015 vykonával výdělečnou činnost na základě dohody o provedení práce, která nezakládá účast na nemocenském pojištění, a od 30.9.2015 byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání bez nároku na podporu v nezaměstnanosti a je neaktivní osobou v rámci Evropské unie.
13. Z § 16 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. vyplývá, že požádá-li o poskytnutí dávky občan členského státu Evropské unie, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zákona o pobytu cizinců po dobu delší než 3 měsíce, nebo jeho rodinný příslušník, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zákona o pobytu cizinců po dobu delší než 3 měsíce, příslušný orgán současně posuzuje, zda tato osoba není neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi podle zákona č. 111/2006 Sb.; to neplatí, má-li tato osoba na území České republiky trvalý pobyt. V § 16 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb. je stanoveno, ve kterých případech se osoba uvedená v § 16 odst. 1 nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému.

14. Podle § 16 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb. se při posuzování neodůvodnitelné zátěže systému u osoby, která nesplňuje podmínky uvedené v § 16 odst. 2, hodnotí systémem bodů a) délka pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, b) doba zaměstnání nebo doba výkonu samostatné výdělečné činnosti na území České republiky, c) doba soustavné přípravy na budoucí povolání na území České republiky, d) možnost pracovního uplatnění na území České republiky podle získané kvalifikace, nutnosti zvýšené péče při zprostředkování zaměstnání a míry nezaměstnanosti. Postup při bodovém hodnocení je upraven v § 16 odst. 4 zákona č. 111/2006 Sb.
15. Podle § 16 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb. za neodůvodnitelnou zátěž systému se vždy považuje osoba, jejíž bodové ohodnocení činí 10 nebo méně bodů. Za neodůvodnitelnou zátěž systému se vždy nepovažuje osoba, jejíž bodové ohodnocení činí 20 nebo více bodů.
16. Žalobce namítá, že se žalovaná nedostatečně vypořádala se žalobcovými argumenty uvedenými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí mj. namítal, že z komunikace s úřadem práce zjistil, že již faktem uzavření manželství je v souvislosti s dávkami v hmotné nouzi podle § 4 zákona č. 110/2006 Sb. brán v potaz jako osoba společně posuzovaná s tím, že možností, při níž by mohla jeho žena a děti obdržet dávky v hmotné nouzi (a kdy žalobce by zároveň nebyl osobou společně posuzovanou, a tedy nutně zatěžující systém dávek pomoci v hmotné nouzi), je například rozvod žalobce a jeho manželky. Žalobce na toto sdělení nereagoval, nicméně na základě zjištěné hrozby vydání prvostupňového rozhodnutí se s manželkou rozhodli, že se dávek pomoci v hmotné nouzi vzdají. Žalobce tedy již zátěží systému pomoci v hmotné nouzi není a v době vydání prvostupňového rozhodnutí nebyl, přičemž celá žalobcova rodina je tak na dávkách „krácena“; i přes uvedené skutečnosti však bylo žalobci oprávnění k přechodnému pobytu zrušeno. Společně s odvoláním žalobce doložil potvrzení o délce zaměstnání ze dne 13.5.2016, podle něhož žalobce pracuje u Arens Oberflächenfullservice s.r.o. od 1.3.2016.
18. Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající zpravidla v nedostatku jeho důvodů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2014, č.j. 3 As 111/2013-25). To neplatí v případech, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění; nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka řízení zcela (tedy i implicitně) reagovat; správní orgán nemá povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou tehdy, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.7.2018, č.j. 7 As 150/2018-36).
19. Podle zdejšího soudu žalovaná požadavkům přezkoumatelnosti svého rozhodnutí nedostála. Pokud žalobce v odvolání namítal, že nebyly splněny podmínky pro vydání prvostupňového rozhodnutí, a uvedl k tomu konkrétní důvody, byla žalovaná povinna se

s takovými námitkami vypořádat. Z argumentace žalované vyplývá, že žalobce má nadále možnost pobytu na území České republiky, že vydáním prvostupňového rozhodnutí nebylo zásadním způsobem zasaženo do soukromého a rodinného života žalobce, že podle směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29.4.2009, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, všichni občané Unie mají právo pobytu na území jiného členského státu po dobu delší než tři měsíce, pokud mají pro sebe a své rodinné příslušníky dostatečné prostředky, aby se po dobu svého pobytu nestali zátěží pro systém sociální pomoci hostitelského členského státu, a mají zdravotní pojištění, kterým jsou v hostitelském členském státě kryta všechna rizika. Dále žalovaná uvedla, že okamžikem nástupu do zaměstnání žalobce nepřestává být neodůvodnitelnou zátěží systému a že i v případě ukončení přechodného pobytu má možnost pracovat na území České republiky a po splnění zákonných podmínek opět požádat o přechodný pobyt.

20. Uvedenou argumentaci však podle zdejšího soudu nelze považovat za dostatečnou odpověď na žalobcovy výše uvedené odvolací námitky, kterými žalobce mj. indikoval změnu okolností, z nichž úřad práce vycházel při posuzování žalobce jako osoby představující neodůvodnitelnou zátěž systému pomoci v hmotné nouzi ve smyslu zákona č. 111/2006 Sb. Žalobce také v rámci vyjádření ze dne 9.3.2016 před vydáním prvostupňového rozhodnutí namítal, že dávky pomoci v hmotné nouzi se svojí manželkou již nepobírají a že s účinností ode dne 1.3.2016, tedy krátce poté, co bylo zahájeno správní řízení, uzavřel pracovní poměr, k čemuž doložil pracovní smlouvu ze dne 18.2.2016; proto podle žalobce není důvod pro zrušení jeho přechodného pobytu na území České republiky, neboť žalobce není zátěží pro systém dávek pomoci v hmotné nouzi.
21. Podle zdejšího soudu se ani prvostupňový orgán s uvedenými námitkami ve svém rozhodnutí řádně nevypořádal. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že prvostupňový orgán vycházel ze sdělení úřadu práce ze dne 25.1.2016, č.j. UPCR-HO-2016/3698-00150422. Pokud žalobce ve svém vyjádření ze dne 9.3.2016 před vydáním prvostupňového rozhodnutí indikoval změnu okolností, ze kterých úřad práce v daném případě vycházel, a zpochybnil jeho závěr, že se stal ve smyslu § 16 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb. neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi, byl podle zdejšího soudu prvostupňový orgán povinen se s namítanými skutečnostmi vypořádat, a jestliže nepovažoval námitky žalobce pro danou věc za relevantní, takový závěr zdůvodnit.
22. Pokud jde o námitku, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s nepřiměřeností prvostupňového rozhodnutí z hlediska jeho zásahu do žalobcova soukromého a rodinného života coby občana Evropské unie, i tu žalobci dává zdejší soud zapravdu.
23. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že podle žalované zrušením povoleného pobytu žalobce dojde ke skončení platnosti vydaného dokladu „Potvrzení o přechodném pobytu na území“ č. VA249129, čímž bude zamezeno jeho dalšímu předkládání jako dokladu pro přiznání dávek sociální péče a pomoci v hmotné nouzi a tím neodůvodnitelnému zatěžování systému. Podle žalované pobyt žalobce bude i nadále na území České republiky možný bez dalšího omezení, přičemž ze spisového materiálu a řízení vedeného prvostupňovým orgánem nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že rozhodnutí o zrušení přechodného pobytu na území České republiky bude mít zásadní dopady na zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Podle žalované žalobci není v důsledku vydání prvostupňového rozhodnutí zakázán pobyt na území České republiky, ukončení přechodného pobytu žalobci jako občanovi Evropské unie nemá žádný vliv na

možnost nástupu do zaměstnání, žalobce má možnost pracovat na území České republiky a po splnění zákonných podmínek opět požádat o potvrzení o přechodném pobytu. Zároveň žalovaná odkázala na čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice ze dne 29.4.2004 č. 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, podle něhož všichni občané Unie mají právo pobytu na území jiného členského státu po dobu delší než tři měsíce, pokud mají pro sebe a své rodinné příslušníky dostatečné prostředky, aby se po dobu svého pobytu nestali zátěží pro systém sociální pomoci hostitelského členského státu, a jsou účastníky zdravotního pojištění, kterým jsou v hostitelském členském státě kryta všechna rizika. Z rozhodnutí žalované tudíž plyne, že žalobce po vydání napadeného rozhodnutí právo pobývat na území České republiky po dobu delší než 3 měsíce ve smyslu citovaného článku směrnice nemá.

24. Podle zdejšího soudu je uvedená argumentace žalované vnitřně rozporuplná; není zřejmé, z čeho žalovaná dovozuje, že ukončení přechodného pobytu nemá vliv na možnost žalobce pracovat na území České republiky, bylo-li mu současně zrušeno povolení k přechodnému pobytu. Z argumentace žalované nevyplývá, že by žalovaná skutečně zvažovala možný zásah rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života, s nímž se v daném případě nezbytně pojí skutečnost, že žalobce pobývá na území České republiky se svojí manželkou a nezletilým synem, kteří jsou podle sdělení úřadu práce ze dne 25.1.2016, č.j. UPCR-HO-2016/3698-00150422, občany České republiky; uvedené skutečnosti žalovaná podle zdejšího soudu v napadeném rozhodnutí nereflektovala. Jak také uvedl prvostupňový orgán, míra oprávnění, které na území České republiky požívá cizinec s potvrzením o přechodném pobytu, je odlišná od oprávnění vyplývajících z jiných možností pobývat na území České republiky; přestože tedy může žalobce po zrušení přechodného pobytu usilovat o získání jiného oprávnění k pobytu (delšímu než 3 měsíce), již tato skutečnost se podle zdejšího soudu může potenciálně dotknout žalobcova práva na soukromý a rodinný život. S možností zásahu do soukromého a rodinného života se pojí také žalobcem tvrzená snaha dosáhnout na území České republiky povolení k trvalému pobytu, jehož podmínkou je předchozí nepřetržitý pobyt; ani s touto námitkou se však žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem nevypořádala.
25. Zdejší soud dále upozorňuje, že jak z rozhodnutí správních orgánů, tak ze sdělení úřadu práce ze dne 25.1.2016, č.j. UPCR-HO-2016/3698-00150422, není patrné, proč byl žalobce osobou posuzovanou z hlediska neodůvodněné zátěže pro systém pomoci v hmotné nouzi, když podle § 16 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. požádá-li o poskytnutí dávky občan členského státu Evropské unie, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zákona o pobytu cizinců po dobu delší než 3 měsíce, nebo jeho rodinný příslušník, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zákona o pobytu cizinců po dobu delší než 3 měsíce, příslušný orgán současně posuzuje, zda tato osoba není neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi podle tohoto zákona. Z předmětného sdělení úřadu práce vyplývá, že o dávky pomoci v hmotné nouzi požádala dne 10.11.2015 manželka žalobce, která je občankou České republiky, přičemž žalobce byl pouze jednou ze společně posuzovaných osob. Z předmětného sdělení úřadu práce neplyne, že by o dávky pomoci v hmotné nouzi požádal sám žalobce, a úřad práce ani správní orgány nevysvětlili, proč byl tedy žalobce jako manžel občanky České republiky posuzován z hlediska neodůvodnitelné zátěže pro systém pomoci v hmotné nouzi ve smyslu § 16 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze uvedla, že prvostupňový orgán postupoval v souladu

s platnými právními předpisy, a odkázala na § 87d odst. 2 písm. a) a § 106 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Podle § 106 odst. 3 zákona o pobytu cizinců obecní úřady obcí s rozšířenou působností a pověřené obecní úřady jsou povinny neprodleně písemně oznámit ministerstvu, že se občan Evropské unie nebo jeho rodinný příslušník přechodně pobývajících na území stal neodůvodnitelnou zátěží systému pomoci v hmotné nouzi nebo že držitel modré karty podal žádost o příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení nebo mimořádnou okamžitou pomoc. Úřad práce České republiky - krajské pobočky a pobočka pro hlavní město Prahu jsou povinny neprodleně písemně oznámit ministerstvu, že se občan Evropské unie nebo jeho rodinný příslušník přechodně pobývajících na území stal neodůvodnitelnou zátěží systému dávek pro osoby se zdravotním postižením. Podle zdejšího soudu ani z odkazu na uvedená ustanovení zákona o pobytu cizinců nelze zjistit, proč byl žalobce v projednávaném případě osobou posuzovanou z hlediska neodůvodněné zátěže pro systém pomoci v hmotné nouzi, pokud nebyl žadatelem, nýbrž pouze společně posuzovanou osobou se žadatelkou - občankou České republiky; to zakládá nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí obou stupňů pro nedostatek skutkových důvodů.

26. *Obiter dictum* zdejší soud uvádí, že nepřehlédl, že prvostupňový orgán v „Postoupení odvolání a podkladových materiálů k jeho projednání“ ze dne 13.6.2016, č.j. OAM-352-14/ZR-2016, k uplatněným odvolacím námitkám žalobce uvedl, že žalobci byl již v minulosti přechodný pobyt ze stejného důvodu ukončen, avšak žalobce se dávek pomoci v hmotné nouzi vzdal, a proto prvostupňový orgán vyhověl odvolání v autoremeduře. Uvedl dále, že pokud se žalobce nyní opětovně stal zátěží systému, musel opět zahájit řízení o zrušení přechodného pobytu; jestliže tedy rodina žalobce opakovaně o dávky v hmotné nouzi žádá, je prvostupňový orgán povinen postupovat tak, jak mu ukládá zákon. Dále uvedl, že k tomu, aby žalobce nebyl zátěží systému pomoci v hmotné nouzi, může dospět např. získáním zaměstnání, které žalobci založí účast na nemocenském pojištění. Prvostupňový orgán přitom neuvádí, proč v nyní posuzovaném případě postupoval odlišným způsobem.
27. S ohledem na výše uvedené tak zdejší soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové jako nepřezkoumatelná podle § 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 3 s.ř.s. bez jednání zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V něm jsou správní orgány vázány právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí podle § 78 odst. 5 s.ř.s.

IV. Náklady řízení

28. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
29. Žalovaná ve věci nebyla úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady právního zastoupení advokátem pro řízení o žalobě, trvající do 1.4.2018, za dva úkony právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepsání

žaloby

(§ 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 citované vyhlášky), celkem tedy 9 800 Kč. K zaplacení byla neúspěšně žalované stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 10. dubna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu